

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Motiveringer staar for mig som saa gode og saa klare, tydelige og korte, at jeg ikke kan give dem bedre. Om det ærede Medlems Udtalelser bagefter om, at Venstre ikke vil modsætte sig Lovens Vedtagelse, dækker det, der er sagt i Motiveringen, bliver en Sag, det ærede Medlem maa afgøre med sig selv og sit Parti.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds udtalte derpaa, at Bemærkningerne til Lovforslaget om Svinereguleringen viser, at der er opnaaet et Kompromis, og at Venstre ikke vil være med til at tage Ansvaret for et saadant Kompromis. Men efter min Opfattelse er det fuldkommen umuligt for Rigsdagen at gennemføre en Bemyndigelseslovgivning gennem Aarene, uden at man tager Ansvaret for, at denne Bemyndigelse ikke bliver misbrugt. Bliver en given Bemyndigelse af saa stort et Omfang misbrugt, saa har Rigsdagen haft i sin Magt gennem Aarene, hver Gang vi har haft et Lovforslag om Sagen til Behandling — og der er jo ikke gaaet ret lang Tid mellem hver Gang — at sige: Naar Bemyndigelsen bliver brugt paa den Maade, kan man ikke vente at faa den længere. Derfor mener jeg, det er umuligt for nogen af os at fritage os, i hvert Fald i store Træk, for Ansvaret for det, der er sket i Henhold til Bemyndigelsesloven.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) har, synes jeg, ved enhver Lejlighed haft en forbavsende Evne til at forveksle de allerstørste Landbrug og hele Landbruget. Det ærede Medlem udtalte rask som sin Opfattelse, at hele Landbruget havde Interesse i en høj Kornpris her i Landet. Det har ikke det fjerneste med Virkeligheden at gøre. Hvis ikke den højere Kornpris resulterer i højere Fedevarepriser, har de to Trediedele af danske Landmænd, som er Kornkøbere, naturligvis Interesse i det modsatte af en høj Kornpris. Det ærede Medlem kan maaske hævde, at en høj Kornpris paa Verdensmarkedet giver bedre Forhold for Landbruget, det er maaske rigtigt. Helt sikker er jeg ikke paa det, men jeg er i alt Fald bombesikker paa, at en kunstig høj Kornpris i et Land, som køber Korn og sælger Varer, der fremstilles ved Hjælp af Korn, ikke er en Fordel, hvis disse Fedevare ikke ogsaa stiger i Pris. Det synes jeg

er saa soleklart, at man skal være fuldkommen optaget af det større Landbrugs Interesser og forveksle det større Landbrug med hele Landbruget, hvis man ikke kan indse det.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at han ikke havde opdaget, at der var indtruffet slemme Følger, fordi vi havde haft højere Kornpriser. Det viser netop, at det ærede Medlem kun har Forbindelse med og Interesse for det store Landbrug. Det ærede Medlem behøver blot at se paa Forrentningsprocenterne for 1936—37, i hvilket Aar de høje Kornpriser var dominerende, saa vil han finde, at det større Landbrugs Forrentningsprocent er over dobbelt saa stor som det mindre Landbrugs. Der er ingen Tvivl om, at Misforholdet mellem Kornpriserne og de færdige Varers Priser i høj Grad har bidraget til dette daarlige Resultat for over Halvdelen, ja, de to Trediedele af samtlige Landmænd i Danmark. Naar det ærede Medlem ikke kan se de slemme Følger, er det i hvert Fald ikke Tallene, der er Skyld deri; det maa være det ærede Medlem selv, der har Ansvaret for et saadant Fejlsyn.

Det ærede Medlem henstillede til mig at sørge for, at man administrerede Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, hensynsfuldt. Det kan jeg naturligvis svare bekræftende paa.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Krarup) fremkom med forskellige Udtalelser, som jeg efter den Debat, der i de sidste Dage er ført rundt omkring, ikke mener at behøve at komme ind paa. Jeg har ved at sidde og høre paa de to konservative Ordførere lagt Mærke til, at de har en forbavsende Evne til at gaa med Harefod hen over en Fortjeneste paa en Hundredkrone-seddel, naar den vandrer i det større Landbrugs Lomme, og en lige saa grænseløs Evne til at opdage enhver 10 Øres Fordel, der falder i en Husmands Turban. Jeg kunde fristes til at sige med Skriften: Hvi ser Du Skæven i Din Broders Øje, men Bjælken i Dit eget bliver Du ikke var.

Det ærede Medlem mente, at det vilde betyde formindsket Beskæftigelse, at de Hundredetusinde Husmænd fik flere Kort — ja, der er endogsaa noget over 130 000 under de 10 000 Kr.s Jordværdi, og de vil faa flere Kort. Det ærede Medlem mener, at naar man fordeler flere Kort til dem ved at